

til den regionale friliste ikke havde medtaget netop de varer, hvorom talen var, og understregede i nogle afsluttende bemærkninger, at man ved frilisteovervejelser altid måtte have helhedssynspunktet, udviklingen på betalingsbalancen for øje. „Der vil altid — det tvivler jeg ikke om — kunne være gode argumenter for, at den ene eller den anden vare overføres til friliste, men sålænge den samlede valutasituation er så anstrengt, hvad vi jo allerede har været inde på at omtale tidligere, må den samlede friliste afpasses efter vore betalingsmuligheder overfor udlandet.“

I den efterfølgende debat deltog ordførere for flere af partierne.

4. Den 4. oktober 1950 anmeldtes i *folketinget* (F. sp. 5) følgende forespørgsel til *ministeren for handel, industri og søfart af Oluf Pedersen*:

„Vil ministeren straks ophæve smørrationeringen?“

Fremme af forespørgslen vedtoges $\frac{5}{10}$ (F. sp. 44).

Forespørgslen foretoges $\frac{25}{10}$ (F. sp. 523).

Til begrundelse af forespørgslen anførte *forespørgeren* bl. a.: „Rationeringen her i Danmark af smør blev indført for at sikre den danske befolkning en forholdsvis god ration, og jeg har min del af ansvaret for, at vi fik rationeringen. Det skete jo i sin tid, da vi arbejdede sammen mod tyskerne. De 350 g blev senere nedsat, og vi fik senere også de såkaldte fedtlapper efter tysk krav, og disse har vi endnu ikke frigjort os for. Mig bekendt er der ikke et eneste land i verden bortset fra Danmark, som opretholder restaurationsmærkerne, og såvidt jeg ved, er der kun et eneste land i verden bortset fra Danmark, som i dag opretholder en smørrationering, og dør skyldes det, at der udbetales store statstilskud til nedsættelse af smørprisen.

Når vi endnu i Danmark, det smørproducerende land, opretholder en smørrationering, står det, såvidt jeg kan skønne, i forbindelse med den socialistiske regerings tro på nødvendigheden af, at staten skal være barnepige for borgerne. Dens opretholdelse var derfor også et af valgets spørgsmål. Spørgsmålet om dens opretholdelse blev af vælgerne flertal besvaret med et nej. Det var derfor ganske naturligt, at vi fra retsforbundets side rejste spørgsmålet under de forhandlinger, der blev ført om regeringsdannelsen efter valget, og at vi, da regeringen fortsatte, straks stillede en forespørgsel her i tinget og stillede den højtærede handelsminister overfor kravet om smørrationeringens afskaffelse. Det er også begrundet med, at socialdemokra-